

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **D. D.**, narozená X
zastoupena obecným zmocněncem V. D.
oba bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu z 5. 2. 2024, čj. MZDR 32826/2023-3/PRO

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 5. 2. 2024, čj. MZDR 32826/2023-3/PRO, a rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 6. 10. 2023, čj. MZDR 20875/2023-15/PRO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně žalobou napadla shora uvedené rozhodnutí ministra žalovaného, kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2023, čj. MZDR 20875/2023-15/PRO. Ten zamítl žalobkyninu žádost o poskytnutí jednorázové peněžní

částky za protiprávně provedenou sterilizaci podle zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem.

2. Dosavadní průběh

2. Žalobkyně požádala o poskytnutí částky dle zákona č. 297/2021 Sb. Žalovaný si vyžádal její zdravotnickou dokumentaci od Fakultní nemocnice na Bulovce (dále jen „FNB“). Ta obsahovala chorobopis a v anamnéze byla informace o tom, že pacientka je objednána na umělé přerušování těhotenství (dále jen „UPT“) a sterilizaci. Dokument obsahující informaci o objednání UPT a sterilizace byl podepsán žalobkyní. Správní orgán opakovaně žádal o poskytnutí kompletní zdravotní dokumentace, nicméně FNB sdělila, že se nedochovala. Původcem zdravotní zdravotnické dokumentace byl Ústav národního zdraví Národního výboru hlavního města Prahy, který zanikl a který zdravotnickou dokumentaci převedl na FNB.
3. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 10. 2023, čj. MZDR 20875/2023-15/PRO, byla zamítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí jednorázové peněžité částky za sterilizaci. Žalovaný poukázal na absenci důkazů týkajících se zdravotního výkonu sterilizace, kterým by byla prokázána tvrzení žalobkyně, že sterilizace byla provedena v rozporu s právem.
4. Žalobkyně proti rozhodnutí podala rozklad, který ministr zdravotnictví zamítl rozhodnutím ze dne 5. 2. 2024, čj. MZDR 32826/2023-3/PRO. Nedůvodnost rozkladu odůvodnil ministr tím, že nebylo prokázáno, že by výkon sterilizace byl proveden protiprávně. Žalobkyně se dostavila na zákrok na základě svého objednání na umělé přerušování těhotenství a sterilizaci, přičemž souhlasila s operací a anestezií.
5. K věci žalobkyně provedl šetření ombudsman, který shledal pochybení.

3. Žalobní argumentace

6. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nesprávné. V žalobě popsala, že dne 22. 5. 1987 ve věku 28 let podstoupila ve FNB interrupci, přičemž po provedení zákroku byla informována sestrou o tom, že jí byla provedena sterilizace. O tomto výkonu žalobkyně dle svého tvrzení nevěděla, gynekolog jí následky vysvětlil až po provedení výkonu. Žalobkyně žádala o poskytnutí jednorázové částky dvakrát, dvakrát rovněž podala proti zamítavému rozhodnutí správních orgánů rozklad. V obou případech bylo rozhodnuto tak, že její žádosti nebylo vyhověno. Předním argumentem byl nedostatek zdravotní dokumentace prokazující nezákonnost provedeného zákroku.
7. V **prvním žalobním bodu** namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí pro nedostatečné objasnění skutkového stavu věci v rozporu s principem dobré správy. Zdravotní výkon byl proveden v rozporu s tehdejší § 27 zákona č. 20/1966 Sb., o péči a zdraví lidu, neboť dle tohoto zákona je možno provést sterilizaci jen se souhlasem nebo na vlastní žádost osoby. Před provedením tohoto typu zákroku musela být osoba plně informovaná a poučena o jeho povaze a rizicích (§ 27c uvedeného zákona). Žalobkyně rozporuje tvrzení žalovaného, že byl z její strany udělen informovaný souhlas, když chorobopis obsahující informace o objednání žalobkyně na interrupci a sterilizaci obsahuje její podpis. Žalobkyně dle svého tvrzení nebyla o povaze a rizicích spojených se zákrokem plně informována, a výkon sterilizace tak byl na její osobě proveden protizákonně. Má za to, že je na místě její odškodnění jednorázovou peněžitou částkou, a to zejména s ohledem na výklad § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 297/2021 Sb., tedy absenci souhlasu. Žalobkyně pouze podepsala předtištěné

prohlášení týkající se souhlasu s operací i anestezií v rozsahu, v jakém lékaři uznají za vhodné. Takovéto prohlášení nepovažuje žalobkyně za adekvátní s ohledem na závažnost následků provedeného výkonu. K nezákonnosti provedený výkon sterilizace dále uvedla, že zákon o péči a zdraví lidu předpokládal existenci řádně odůvodněné žádosti nebo souhlasu osoby, u které má být sterilizace provedena, souhlas sterilizační komise, opírající se o existenci lékařské indikace. V případě žádosti pak souhlas osoby s provedením sterilizace.

8. Ve **druhém žalobním bodu** žalobkyně napadá nemožnost prokázání nezákonnosti sterilizace jakožto neprokázání nároku na odškodnění pro nedostatek zdravotní dokumentace, který vedl správní orgán k zamítnutí její žádosti. Žalovaný došel k závěru, že vzhledem k tomu, že není k dispozici kompletní zdravotnická dokumentace žalobkyně, lze z dochované části dovodit písemný souhlas se sterilizací. Žalobkyně v souladu s § 6 zákona č. 297/2021 předložila správnímu orgánu považovanou zdravotnickou dokumentaci a nemůže jí být k tíži, že zdravotnické zařízení kompletní zdravotnickou již nedisponuje nebo ji nemohlo dohledat.
9. Žalobkyně v **třetím žalobním bodu** poukazuje na skutečnost, že stát je v případě odškodňování protizákonných sterilizací tím, kdo se má v souladu se zásadou vstřícnosti a řádného poučení účastníků správního řízení aktivně snažit napravit svá pochybení. Žalobkyně má za to, že nebyla dostatečně poučena žalovaným o svých právech a povinnostech, a to zejména v tom ohledu, že žalobkyně musí navrhopvat další důkazy a jaké další důkazy má případně navrhnout. Žalobkyně mimo jiné navrhovala výslech svého manžela, který nebyl připuštěn.
10. Žalobkyně má za to, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadou správního řízení obsaženou v § 3 správního řádu, protože dostatečně neobjasnil skutkový stav věci. Má za to, že tím porušil princip dobré správy.
11. Žalobkyně je přesvědčena, že v důsledku nezákonnosti rozhodnutí žalovaného byla porušena její práva na odškodnění sterilizace, která byla pro nedostatek informovaného souhlasu na žalobkyni provedena.

3. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný se k věci vyjádřil a navrhl žalobu zamítnout.
13. Předně žalovaný ke skutkovému zjištění uvádí, že výkon sterilizace byl naplánovaný zákrok na objednávku a žalobkyně věděla, že během výkonu dojde k umělému přerušení těhotenství a její sterilizaci, což stvrdila svým podpisem. Žalovaný tak rozporuje tvrzení žalobkyně o tom, že o naplánované sterilizaci nevěděla.
14. K argumentaci žalobkyně k tehdejší právní úpravě pak konstatuje, že žalobkyně nesprávně uvedla rozpor s § 27c zákona o péči o zdraví lidu, neboť toto ustanovení upravující plný písemný informovaný souhlas nabylo účinnosti až 1. 1 1992. Úprava v roce 1987 písemný souhlas nevyžadovala a pouze vyžadovala po lékaři nemocného vhodným způsobem jej poučit o potřebných výkonech a výkon provést se souhlasem nemocného. Žalovaná ani v rozkladu vadu námitky poučení neuplatnila.
15. Dále k námitce nutnosti souhlasu sterilizační komise žalovaný uvádí, že tento není okolností rozhodnou pro přiznání odškodnění, což dovodily i správní soud.

16. Žalovaný k tvrzení žalobkyně o absenci srozumitelného poučení o obsahu a následcích plánovaného výkonu uvádí, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno, neboť většina zdravotnické dokumentace se nedochovala a žalobkyně ke svým tvrzením žádné další důkazy (ať již přímé/nepřímé) nepředložila. Žalobkyně tak neprokázala protiprávnost provedeného zákroku, nebylo tak možno přiznat jí odškodnění. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně mohla vznést dotazy ke svým lékařům. Dle názoru žalovaného dále žalobkyně měla možnost opatřit si zdravotnickou dokumentaci dříve, než se stala nedostupnou. Žalobkyně rovněž mohla své právo na odškodnění uplatnit již dříve, zejména pak na základě žaloby na ochranu osobnosti, když tehdejší úprava zastávala stanovisko nepromlčitelnosti nároků z nemajetkové újmy. K tvrzení žalobkyně, že stát nevytvořil dostatečné mechanismy k zabránění skartace zdravotnické dokumentaci žalovaný uvedl, že se jednalo o standardní mechanismy zajišťující uchování právně významné zdravotnické dokumentace. Žalovaný nemá za to, že by v případě úplně nebo částečně chybějící dokumentace a za nedostatku dalších důkazů, byla splněna podmínka provedení sterilizace v rozporu se zákonem, neboť zákon o odškodnění protiprávních sterilizací takovýto postup neupravuje.
17. Žalovaný dále nesouhlasí s argumentací žalobkyně o neumožnění dostatečného prokázání skutkového stavu. Žalobkyně byla opakovaně poučena o možnosti navrhnout důkazy. Ke konkrétní námitce žalované, že nebyl umožněn výslech jejího manžela, žalovaný již uvedl, že k výsledku manžela nepřistoupil, neboť sama žalovaná uvedla, že manžel nebyl zákroku přítomen, pouze mu jej popsala. Jeho písemné prohlášení současně kopíruje žádost žalobkyně. K námitce žalobkyně, že správní orgány postupovaly formalisticky žalovaný uvádí, že žalobkyně byla opakovaně poučována ve správním řízení.
18. K žalobkynině citaci rozsudku zdejšího soudu ze dne 14. 2. 2025, čj. 8 Ad 20/2022-41, žalovaný konstatuje, že na rozdíl od tohoto rozsudku v případě žalobkyně byl prokázán souhlas se sterilizací vlastnoručním podpisem žalobkyně. Současně v jejím případě nebylo prokázáno, že zdravotnická dokumentace je nedostupná z důvodu její skartace.
19. Žalovaný není stranou sporu ve správním řízení, netíží ho tak břemeno tvrzení, ani břemeno důkazní. Naopak nese odpovědnost v řízení o žádosti za zjištění úplného skutkového stavu v souladu se zásadou materiální pravdy. Pokud by tak mělo platit, že není-li dokumentace dostupná, platí, že sterilizace byla provedena bez souhlasu, znamenalo by toto odklon o zásady materiální pravdy a příklon k zásadě formální pravdy.
20. Žalovaný plně odkázal na argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí ministra ve spojení s rozhodnutím ministerstva, která považuje za zákonná a věcně správná, reflektující podklady shromážděná ve spise.

4. Ústní jednání

21. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
22. Žalobkyně setrvala na své dosavadní argumentaci, shrnula ji a navrhla, aby soud její žalobě vyhověl.
23. Žalovaný též setrval na dosavadní argumentaci a odkázal na ni. Poukázal na to, že v dokumentaci se nachází informace o sterilizaci, proto si žalobkyně musela být vědoma, že ji podstupuje. Zákrok byl plánovaný. Souhlas se zákrokem není dostupný, přičemž není jisté, zda byl skartován.

5. Posouzení věci soudem

24. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
25. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
26. Podle § 2 zákona č. 297/2021 Sb. je oprávněnou osobou fyzická osoba, která se podrobila v období od 1. 7. 1966 do 31. 3. 2012 ve zdravotnickém zařízení na území, které je součástí území České republiky, sterilizaci v rozporu s právem.
27. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb. *sterilizací v rozporu s právem se pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní výkon zabraňující plodnosti, k jehož provedení oprávněná osoba neudělila souhlas, nebo souhlas udělila při takovém porušení právních předpisů upravujících v rozhodném období provedení zdravotního výkonu zabraňujícího plodnosti anebo za takových okolností, jež vylučují nebo vážně narušují svobodu a prostotu omylu uděleného souhlasu.*
28. Podle § 5 odst. 2 zákona č. 297/2021 Sb. *na řízení o přiznání nároku se použije správní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
29. Podle § 6 odst. 2 zákona č. 297/2021 Sb. *státní orgány, jakož i právnické a fyzické osoby jsou povinny na výzvu ministerstva poskytnout nezbytnou součinnost potřebnou ke zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností, zejména předložit listiny či jiné důkazní prostředky.*
30. Podle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
31. Podle § 4 odst. 2 správního řádu *správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.*
32. Dle § 27 zákona o péči a zdraví lidu, ve znění účinném k období sterilizace, *sterilizace se smí provést jen se souhlasem nebo na vlastní žádost osoby, u níž má být sterilizace provedena, a to za podmínek stanovených ministerstvem zdravotnictví.*
33. Pro splnění podmínky vyžadované § 27 zákona o péči o zdraví lidu, tedy provedení sterilizace se souhlasem či na žádost pacienta, které se z výše uvedeného jeví za stávajícího obsahu správního spisu jako nejasné, je dle soudu rozhodná také okolnost řádného poučení pacientky ze strany lékaře o charakteru zákroku, jak to vyžaduje § 23 zákona o péči o zdraví lidu.
34. Konkrétní podmínky pro provedení sterilizace obsahovala v rozhodné době směrnice Ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 1/1972, o provádění sterilizace (dále jen „směrnice“). Dle § 11 věty druhé této směrnice *před zákrokem podepíše osoba, u níž má být sterilizace provedena, popřípadě její zákonný zástupce (opatrovník), prohlášení, že s provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní.*

35. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
36. Soud předně konstatuje, že ve skutkově obdobných věcech již opakovaně rozhodoval (např. rozsudky ze dne 15. 11. 2022, čj. 14 Ad 9/2022-33, ze dne 28. 2. 2023 čj. 6 Ad 14/2022-27, a zejména rozsudek ze dne 14. 2. 2024, čj. 8 Ad 20/2022-41). V posledně uvedeném rozsudku byla řešena skutkově totožná situace a s jeho závěry se nyní rozhodující senát zcela ztotožňuje.
37. Je povinností státu chránit osoby před zakázaným špatným zacházením v kontextu sterilizace romských žen bez informovaného souhlasu (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 8. 11. 2011, *V. C. proti Slovensku*, stížnost č. 18968/07). Zákon č. 297/2021 Sb. má za cíl zpětně odčinit zásahy do lidských práv žen, jimž byla v minulosti bez zákonem vyžadovaného poučení anebo dokonce bez jejich souhlasu provedena sterilizace. Za tyto protiprávní zákroky stát přijal plnou odpovědnost a zavázal se vyplatit poškozeným osobám odškodnění v podobě jednorázových peněžních částek (srov. též hlavní principy zákona č. 297/2021 Sb. uvedené v části B.1. důvodové zprávy k tomuto zákonu).
38. Správní orgán zamítl žádost a následně rozklad žalobkyně s odkazem na důkazní nouzi a označil za přirozené, že důkazní prostředky a důkazy z nich vyplývající časem z různých důvodů zanikají. Současně ve svém vyjádření uvedl, že bylo na žalobkyni, aby si případnou kopii své zdravotnické dokumentace zajistila s předstihem a případně stát o jednorázové odškodnění požádala dříve. Toto odůvodnění je nesprávné. Nebylo totiž na žalobkyni, aby byla její zdravotnická dokumentace zachována, a nelze tak negativní rozhodnutí o žádosti stavět na tomto závěru.
39. Soud neodhlíží od faktu, že posuzovaná připojila svůj podpis na stranu chorobopisu zachované části zdravotnické dokumentace, její podpis na této listině však v případě, že se úplná zdravotnická dokumentace nedochovala, nelze vyhodnotit jako informovaný souhlas s výkonem sterilizace. Jak v obdobné věci uvedl Nejvyšší správní soud: „Nelze proto souhlasit se stěžovatelem, že si žalobkyně byla plně vědoma všech důsledků spojených se sterilizací kvůli kombinaci textu žádosti o sterilizaci a jejího následného schválení sterilizační komisí. Z textu žádosti nelze dovodit, že by si žalobkyně byla vědoma toho, že se jedná o nevratný zákrok. Pouhá zmínka o tom, že si s manželem další děti nepřejí, sama o sobě nevyjadřuje srozumění s tím, že pokud by v budoucnu změnila názor, z lékařského hlediska to již nebude možné. Z uvedených důvodů je třeba striktně trvat na tom, že písemné poučení v rozhodném období bylo nutnou podmínkou k provedení sterilizace v souladu se zákonem“ (bod 27 rozsudku ze dne 14. 11. 2024, čj. 5 As 95/2024-39).
40. Souhlas se sterilizací byl podmíněn písemným prohlášením osoby, u níž má být sterilizace provedena, že s provedením souhlasí a bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zásah reparable. Takovéto podmínky obsahovala směrnice v § 11. Za situace, kdy není možno dohledat kompletní zdravotnickou dokumentaci a je konstatováno, že tato již není k dispozici, nelze uvažovat o podpisu prostého chorobopisu, ve kterém je konstatováno, že sterilizace a interrupce proběhne, jakožto o informovaném souhlasu, z něhož by bylo možno dovodit jeho skutečný obsah a fakt, že byla žalobkyně plně poučena o následcích výkonu. Nárok na odškodnění nezákonné sterilizace vychází ze závazku státu odčinit křivdy minulosti, kterými bylo zasáhnuo do života a zdraví nespočtu žen. Je tak zjevné, že správní orgány musí aplikovat zásadu vstřícnosti ve větším

rozsahu. Je dále zcela zřejmé, že chorobopis obsahující podpis žalobkyně k objednanému zákroku nesplňuje požadavky kladené § 11 směrnice. Je rovněž zřejmé, že zdravotní dokumentace neobsahuje ani žádost o sterilizaci či schválení sterilizační komise.

41. Správní řád je vystavěn na zásadě materiální pravdy. Při uplatňování zásady materiální pravdy je správní orgán obecně povinen zjistit *ex officio* skutečný stav věci, o které má rozhodovat, aniž by se omezoval na tvrzení účastníků (stran) řízení. Stav věci nemusí být zjištěn přesně a úplně, což je v praxi často nemožné, nýbrž postačí, že je zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Obecná povinnost správních orgánů opatřovat podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je doplňována povinností účastníků řízení poskytnout potřebnou součinnost, případně označit důkazy na podporu svých tvrzení podle § 52 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, čj. 1 Azs 367/2018–34).
42. Tyto obecné principy jsou však v případě řízení o žádosti dle zákona č. 297/2021 Sb. modifikovány. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 7. 2024, čj. 9 As 61/2023–65, č. 4623/2024 Sb. NSS, musí v případě neexistující zdravotní dokumentace žalovaný posoudit, zda žadatelka „*předestřela alespoň na první pohled hájitelné tvrzení, že se v rozhodném období podrobila sterilizaci v rozporu s právem. O takto hájitelné tvrzení se bude jednat za podmínky, že v řízení najevo vyšlé indicie ve svém souhrnu nepřipouštějí jiné racionální vysvětlení situace či chování jednotlivých účastníků, než že k protiprávní sterilizaci žadatelky pravděpodobně došlo tak, jak žadatelka tvrdí. V takovém případě musí správní orgány považovat předpoklady pro přiznání jednorázové peněžní částky za naplněné, ledaže samy prokáží, že ke skutečnostem žadatelkou tvrzeným dojít nemohlo*“. Této své povinnosti žalovaný nedostál a v řízení o žalobkynině žádosti takto nepostupoval.
43. Zásada materiální pravdy i v řízeních o žádost vyžaduje, aby skutková stránka věci byla zjištěna dostatečně ve vztahu k řádnému posouzení a uplatnění zejména zásad legality (zákonnosti), přiměřenosti a předvídatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Pouze v takovém případě je možno považovat skutkový stav za dostatečně zjištěný. Argumentace žalovaného a ministra o nedostatečném prokázání nezákonnosti sterilizace odkazem na nekompletní zdravotnickou dokumentaci se zcela míjí s účelem zákona č. 297/2021 Sb. Žalovaný měl vycházet z důkazů, které mu byly předloženy, nebo které získal od zdravotnického zařízení a na základě těchto dojít k závěru, že informovaný souhlas se sterilizací nebyl zjištěn.
44. K námitce žalobkyně týkající se nedostatečného poučení správním orgánem, že žalobkyně je povinna předložit k prokázání svého nároku důkazy, lze konstatovat, že správní orgán žalobkyni poučil a uvedl příklady důkazů, které je možno v tomto případě uplatnit. Je však vadou, že žalovaný hodnotil důkaz, který neprovedl. Není přípustné, aby byla hodnocena věrohodnost či důkazní síla svědecké výpovědi manžela žalobkyně bez toho, aniž by byl navrhovaný svědek ve věci vyslechnut. Teprve po provedení navrhovaného výslechu, by bylo možné tento důkaz hodnotit z hlediska jeho věrohodnosti (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 10. 2023, čj. 8 Ad 19/2022–26).

4. Závěr a náklady řízení

45. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Správní orgány pochybily, jestliže dospěly k závěru, že žádosti nelze vyhovět, neboť z důvodu nekompletní zdravotnické dokumentace a nepředložení dalších relevantních důkazů žalobkyní není možno prokázat, že sterilizace byla provedena nezákonně.

46. Řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí bylo v důsledku výše uvedeného stíženo vadou spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé. Soud z těchto důvodů napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil. Protože stejnou vadou trpí i prvostupňové rozhodnutí, soud jej v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. rovněž zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
47. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným výše (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tedy, že z dochované zdravotnické dokumentace vyplývá, že žalobkyně nebyla řádně poučena ve smyslu tehdejší úpravy, resp. řádně informována ve smyslu § 3 odst. 2 zákona č. 297/2021 Sb. Pokud žalovaný neprokáže, že žalobkyní předestřená tvrzení nejsou nepravdivá, bude považovat podmínky pro nárok na odškodnění za nezákonně provedenou sterilizaci za splněné.
48. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, nicméně na jednání výslovně uvedla, že náhradu nákladů řízení nepožaduje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. prosince 2024

Mgr. Marek Bedřich v.r.
předseda senátu